کافه کتاب

قدرت بی‌قدرتان

نویسنده: واتسلاف هاول
مترجم: احسان کیانی‌خواه
نتشارات: نشر نو

پیام آشنا: کتاب قدرت بی‌قدرتان نوشته واتسلاف هاول، رئیس جمهور فقید چک از سری کتاب‌های مجموعه «تجربه و هنر زندگی» است.

واتسلاف هاول در قدرت بی‌قدرتان از ماهیت یک نظام ایدئولوژیک جدید به اسم «پساتوتالیتر» حرف می‌زند. قدرت بی‌قدرتان با ترجمه روان احسان کیانی‌خواه در اختیار شما قرار دارد.

درباره کتاب قدرت بی‌قدرتان

واتسلاف هاول در کتاب قدرت بی‌قدرتان که در سال ۱۹۷۸ و پس از سرکوبی بهار اصلاح‌طلبی در پراگ منتشر شد، درباره ماهیت یک نظام ایدئولوژیک جدید به اسم «پساتوتالیتر» حرف می‌زند. موضوعی که از عوامل بیداری مردم چکسلواکی و وقوع انقلاب مخملین به رهبری هاول شد.

واتسلاف هاول در این اثر نظام پساتوتالیتر را نوعی از رژیم تمامیت‌خواه توصیف کرده است که از پایه و اساس با دیکتاتوری کلاسیک فاصله و با دریافت معمول از توتالیتریسم (تمامیت‌خواهی) تفاوت دارد.

او ماهیت این نوع رژیم را شگفت‌انگیز می‌داند چون به اسم آزادی، کارگران و انسان‌ها، آنها را به بردگی می‌گیرد و به‌نام دموکراسی انتخاباتی نمایشی برگزار می‌کند و به نام جریان آزاد اطلاعات و آزادی بیان، انسان‌ها را از شنیدن و خواندن دیدگاه‌های مختلف محروم می‌کند. این رژیم همه‌چیز را جعل و وارونه نشان می‌دهد و وانمود می‌کند به حقوق بشر احترام می‌گذارد؛ اما درواقع همیشه در حال وانمود کردن با دستانی پوشیده در دستکش‌های ایدئولوژیک است. برای همین است که زندگی در چنین نظامی، آکنده از دورویی و ریا و دروغ است. لازم نیست مردم همه دروغ‌ها و مغلطه‌های این نظام را باور کنند، اما باید چنان رفتار کنند که گویی باورشان دارند، یا دست کم در سکوت از کنارشان بگذرند. لزومی ندارد این دروغ‌ها را بپذیرند کافی است بپذیرند که با این دروغ‌ها و در بطن آنها زندگی کنند، زیرا بدین‌ترتیب بر نظام صحه می‌گذارند.

هاول در قدرت بی‌قدرتان به مخاطبانش نشان می‌دهد که ریشه اغلب جنبش‌ها و اعتراضات که علیه رژیم‌های پساتوتالیتر شکل می‌گیرد از انسان‌های بی‌قدرت غیرسیاسی است و بر اساس مسایل غیرسیاسی به وجود می‌آید، زیرا، زندگی تحت اسارت رژیم‌های پساتوتالیتر به جایی می‌رسد که هرعمل صادقانه و مسئولانه غیرسیاسی هم به معنای مقابله با نظام تلقی می‌شود.

واتسلاف هاول در بخش‌های پایانی کتاب نشان می‌دهد که نه تنها از نظام‌های پساتوتالیتر گریزان است، بلکه از تحقق نظام‌های دموکراتیک پارلمانی سنتی‌ای هم که می‌توانند انسان‌ها را «فوق‌العاده ظریف‌تر و تلطیف‌شده‌تر، در مقایسه با شیوه‌های خشن جوامع پساتوتالیتر» فریب دهند و بازیچه خودشان کنند نگران است.

کتاب قدرت بی‌قدرتان را به چه کسانی پیشنهاد می‌کنیم

قدرت بی‌قدرتان یک کتاب افشاگر و جذاب فلسفی، سیاسی و اجتماعی است که خواندن آن به محققان، پژوهشگران و علاقه‌مندان به جریانات سیاسی، جامعه‌شناسی، فلسفه و تاریخ پیشنهاد می‌شود.

درباره واتسلاف هاول

واتسلاف هاول در ۵ اکتبر ۱۹۳۶ در پراگ، در خانواده‌ای روشن‌فکر متولد شد. او نویسنده، نمایشنامه‌نویس، سیاست‌مدار و اولین رئیس‌جمهور جمهوری چک از ۲ فوریه ۱۹۹۳ تا ۲ فوریه ۲۰۰۳ بود. واتسلاف هاول یکی از مهم‌ترین متفکران در میان مخالفان کمونیست دهه ۱۹۷۰ بود.

او مقاطع زمانی مختلفی را هم به دلیل این دشمنی در زندان سر کرد. هاول مدتی را به عنوان کارگردان تئاتر کار کرد و نمایشنامه جشن باغچه را به روی صحنه برد که جوایز بسیاری را نصیبش کرد. هاول در سال ۱۹۸۹ اولین رئیس‌جمهور غیر کمونیست حکومت چکسلواکی شد، وی نقشی کلیدی در پیروزی انقلاب مخملین چکسلواکی داشت، انقلابی بدون خونریزی که منجر به فروپاشی حکومتِ کمونیستی چکسلواکی و تشکیل دو کشور جدید چک و اسلواکی شد. در سال ۲۰۰۳ او موفق به دریافت جایزه صلح گاندی از طرف حکومت هند به خاطر حمایت‌هایش از حقوق بشر در بدترین شرایط و فعالیت‌های صلح دوستانه شد. جشن باغچه، نامه‌ای به الگا، قدرت بی‌قدرتان و زندگی در حقیقت از آثار واتسلاف هاول هستند.

واتسلاف هاول در ۱۸ دسامبر ۲۰۱۱ چشم از دنیا فروبست.

جملاتی از کتاب قدرت بی‌قدرتان

بیشتر اوقات برای توصیف نظام حاکم بر ما از لفظ «دیکتاتوری» استفاده می‌شود: به‌عبارت دقیق‌تر، دیکتاتوریِ یک بوروکراسی سیاسی بر جامعه‌ای که سعی کرده‌اند آن را از نظر اقتصادی و اجتماعی یکدست و همسان کنند ولی متأسفانه لفظ «دیکتاتوری»، صرف‌نظر از اینکه چقدر در موقعیت‌های دیگر می‌تواند مفهوم و قابل‌درک باشد، به جای اینکه ماهیت واقعی قدرت را در نظام فعلی روشن‌تر کند به ابهام و نامفهومی‌اش دامن می‌زند. با این واژه معمولاً گروه کوچکی از افراد در ذهنمان تداعی می‌شود که حکومت و زمامداری یک کشور را با توسل به‌زور قبضه کرده‌اند و کاملاً علنی و با استفاده از ابزارهای بلاواسطه‌ای که در اختیارشان هست اعمال قدرت می‌کنند و به‌لحاظ اجتماعی از اکثریت مردم تحت حکمرانی‌شان به‌راحتی قابل تشخیص هستند.

یکی از اساسی‌ترین جنبه‌های این دریافت سنتی یا کلاسیک از دیکتاتوری این فرض است که دیکتاتوری امری است موقتی و گذرا و فاقد ریشه‌های تاریخی: تو گویی وجودش فقط وابسته به حیات بنیانگذارانش است و گستره و اهمیتش به یک محل مشخص منحصر می‌شود، فارغ از ایدئولوژی خاصی که برای مشروعیت‌دادن به خودش به کار می‌گیرد و قدرتش در نهایت از تعداد و توان تسلیحاتی سربازان و نیروهای پلیس نشأت می‌گیرد. مهم‌ترین خطر برای وجودش هم احتمال سربرآوردن کسی است که قدرت و تجهیزات بیشتری از همین نوع در اختیار دارد و این نظام را ساقط می‌کند.

طرح رتبه‌بندی معلمان البرزی روند مطلوبی دارد

معاون پژوهش، برنامه‌ریزی و توسعه منابع اداره کل آموزش و پرورش استان البرز گفت: با توجه به دستورالعمل وزارتخانه برای اجرای قانون نظام رتبه‌بندی معلمان در کشور، این فرآیند در استان البرز با استقبال و مشارکت معلمان آغاز شد و انجام آن هم‌اکنون روند مطلوبی دارد.

به گزارش پیام آشنا، رحمان درکی روز سه شنبه در نشست ستاد استانی هیات ممیزه رتبه بندی آموزش و پرورش البرز با اشاره به اینکه در ۱۵ روز گذشته اقدامات خوبی در راستای رتبه بندی معلمان در استان صورت گرفته است، افزود: کار رتبه بندی در مناطق و نواحی استان با توجه به بازدیدهای سه ساعته ای که صورت گرفته، در حال انجام و پیگیری است. وی خاطرنشان کرد: ۲۳ هزار معلم استان البرز مشمول قانون نظام رتبه‌بندی می‌شوند که از این تعداد ۲۱ هزار و ۵۰۰ نفر خوداظهاری رتبه بندی خود را تأیید کرده‌اند. وی بیان کرد: تا کنون نزدیک به ۸۵ درصد مدارک معلمان در بستر مدرسه توسط مدیران مدارس و هیئت‌های ممیزی استان البرز تأیید شده است.

درکی تصریح کرد: ۱۵ درصد باقی مانده به دلیل عدم تمایل معلمان به بارگذاری مدارک، ضعف سیستمی و ساختار سامانه‌ای، جابه جایی و نقل و انتقالات معلمان و یا داشتن مشکل در ابلاغ کاری هنوز انجام نشده است که این موارد در آموزش وپرورش استان البرز درحال پیگیری است زیرا تمام تلاش ما براین است که تمام گروههای ذینفع تحت پوشش رتبه‌بندی معلمان قرار گیرد. وی ضمن تاکید بر اینکه تا می‌توانیم باید کمک کنیم تا معلمی در استان البرز از طرح رتبه‌بندی معلمان جانماند، یادآورشد: نظام رتبه‌بندی دارای ۶ گام است که هر کدام در تعیین رتبه معلمان مهم است لذا در انجام فرآیند کار در کنار سرعت بخشی به کارها باید دقت لازم را در فرصت زمانی محدودی که در اختیار داریم، داشته باشیم. معاون پژوهش، برنامه‌ریزی و توسعه منابع اداره کل آموزش و پرورش استان البرز ادامه داد: بخشنامه تشکیل کارگروه های رتبه بندی معلمان به نواحی و مناطق استان ارسال شده است تا با فعال شدن این کارگروهها از ظرفیت های موجود استفاده شود و مدیران مدارس و عوامل تاثیر گذار نیز به فرآیند اجرای رتبه بندی معلمان کمک کنند. وی افزود: درآموزش و پرورش استان نیز کارگروه های تخصصی در معاونت ها تشکیل شود تا با سرعت و جدیت بیشتری امور مربوط به فرآیند رتبه‌بندی معلمان پیگیری شود. درکی از گروه ارزیابان به عنوان مهمترین مرحله فرآیند رتبه بندی معلمان نام برد و تأکید کرد: با نظارت و رفع موانع می‌توان رتبه‌بندی معلمان را به نحو مطلوب انجام داد.

معاون سرمایه گذاری اداره کل میراث‌فرهنگی البرز خبر داد،

۴۱ پروژه گردشگری البرز آماده واگذاری به بخش خصوصی

معاون سرمایه‌گذاری و تأمین منابع اداره کل میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی البرز اعلام کرد: ۴۱ پروژه خدمات گردشگری در مناطق مختلف این استان آماده واگذاری به سرمایه‌گذاران بخش خصوصی است.

به گزارش پیام آشنا، سعید دوستانی در جمع خبرنگاران اظهار کرد: پس از بررسی فرصت‌های سرمایه‌گذاری با عنوان طرح‌های مطالعاتی در حوزه گردشگری، ۵۰ فرصت سرمایه‌گذاری در این حوزه به اداره کل اقتصاد و دارایی البرز معرفی شد.

معاون سرمایه‌گذاری اداره کل میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی البرز ادامه داد: در بین این فرصت‌ها ۳۰ پروژه به عنوان فرصت‌هایی معرفی شدند که صدور مجوزهای بی‌نام برای آن‌ها در دست بررسی است.

وی یاد آور شد: فرصت‌های مذکور در اراضی ملی واقع شده و هدف از این کار تسریع روند واگذاری به سرمایه گذار است.

دوستانی ادامه داد: همچنین ۱۱ پروژه دیگر آماده بازاریابی برای جذب سرمایه گذار است.

به گفته دوستانی، از بین ۵۰ پروژه، ۴۱ پروژه قابلیت سرمایه‌گذاری را دارد و مشخصات این فرصت‌ها در سایت اطلس سرمایه‌گذاری استان البرز به زودی بارگذاری می‌شود.

معاون سرمایه‌گذاری و تأمین منابع اداره کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی البرز از برگزاری جلسات مستمر با نهادهای استانی برای تسریع در روند صدور مجوز فرصت‌های بینام خبر داد.

ارکسترهای دولتی می توانند به خاموشی چراغ کنسرت‌ها پایان دهند؟

عدم برگزاری کنسرت‌ها در شرایط فعلی که موجب عقب‌نشینی برخی از فعالان این عرصه از تمامی فعالیت‌ها شده شرایط ویژه‌ای را هم برای ارکسترهای دولتی فراهم آورده است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از مهر، خاموشی چراغ کنسرت‌ها سه ماه شد»؛ این عبارات کلیدواژه‌هایی تکراری از پس روزهای ملتهبی است که اواخر شهریور ماه سال جاری همزمان با شروع اتفاقات و التهابات اخیر کشور موجب تعطیلی کامل کنسرت‌ها و اجراهای زنده‌ای شد که معادلات و برنامه‌ریزی بسیاری از تهیه کنندگان و فعالان این عرصه را برهم زد. شرایطی که پس از ایام سوگواری محرم و صفر می‌توانست نوید بخش روزهای پرکنسرتی باشد که با فروکش کردن ماجرای کرونا و کم شدن تعداد کنسرت‌ها رونق دهنده روزهای خوبی برای نظام اقتصادی موسیقی ایران به ویژه عرصه کنسرت گذاری باشد.

اما همان گونه که پیش‌تر از هم اشاره شده بود، همه برنامه‌ریزی‌ها به هم ریخت و شرایط ماه‌های اخیر کشور موجب شد که هنرمندان، تهیه‌کنندگان و فعالان این عرصه فعلاً برنامه‌ای برای برگزاری کنسرت در این شرایط نداشته باشند. شرایطی که فعلاً هیچ نهاد و فردی خود را ملزم به پاسخگویی درست و دقیق درباره آن نمی‌داند و ترجیح می‌دهد در مسیر سکوت منتظر ایجاد شرایطی مقبول‌تر و معتدل‌تر برای برگزاری اجراهای زنده موسیقی باشد. درباره اما و اگرهای برگزاری اجرای برنامه زنده در حوزه موسیقی هم اکنون بحث و جدل‌های فراوانی میان هنرمندان و فعالان موافق و مخالف در فضای مجازی مطرح شده است. مباحثی که برخی از افراد را در قامت مخالف برگزاری کنسرت‌ها و برخی را نیز در قامت موافق اجرای برنامه‌های زنده موسیقی قرار داده‌اند. شرایطی که به نظر می‌آید عمده مباحث مطرح شده در آن حول محور موسیقی‌هایی است که در فرآیند درآمدزا و اقتصادی موسیقی قرار ندارد و عمدتاً تاکید بر اجرای زنده آثاری دارند که در حوزه‌های مرتبط با «موسیقی نواحی»، «موسیقی ایرانی» و «موسیقی کلاسیک» فعالیت می‌کنند. این در حالی است که هم اکنون به دلیل بسیاری از اتفاقات و شرایط ویژه‌ای که بر جامعه ایرانی حاکم شده غیر از آن دسته معدود از هنرمندان فعال حوزه موسیقی که در پی درآمدهای هنگفتی که از پس برگزاری کنسرت‌های پرتماشاگر خود داشته‌اند، فعلاً نگرانی درباره خرج و مخارج زندگی معیشتی خود ندارند و ترجیح می‌دهند در موقعیتی بهتر و مناسب‌تر به اجرای برنامه بپردازند. اما اینجا یک نکته مستتر است و آن هنرمندان و افرادی هستند که سبد هزینه‌های زندگی و تامین معیشتشان به طور کامل وابسته به جریان برگزاری کنسرت‌هاست.

مجموعه‌ای از افراد که عمدتاً در قشر نوازنده و گروه اجرایی کنسرت‌ها حضور داشتند و در این مدت با دریافت دستمزد و درآمد حاصل از نوازندگی و حضور در کنسرت‌ها امرار معاش می‌کردند. هنرمندانی که اکنون بنا به تحقیقات میدانی، در معلق ترین شرایط ممکن قرار دارند و نمی‌دانند به دلیل آنچه از آن به عنوان تعطیلی کنسرت‌ها یاد می‌شود، تا کی باید منتظر بهبود شرایط باشند. البته در ماه‌های پیش‌رو رویدادهایی نظیر جشنواره موسیقی نواحی ایران، جشنواره موسیقی جوان و جشنواره موسیقی فجر نیز وجود دارد که هر یک به تناسب محتوایی که برای آن‌ها ترسیم شده، می‌توانند به‌نوعی روشن کننده مسیری باشند تا جریان زنده فعالیت‌های موسیقی کشور با در نظر گرفتن تمام اما و اگرهایی که در این زمینه مطرح می‌شود، فضایی را برای فعالیت هنرمندان فعال این حوزه‌ها فراهم کند. چرا که اهالی موسیقی خوب می‌دانند بسیاری از فعالان این عرصه به دلیل برخی از کم توجهی‌ها، چه به لحاظ روحی و چه به لحاظ مادی چشم امیدشان به برگزاری این رویدادهاست که امید می‌رود در ماه‌های پیش رو در قالبی منسجم و محترم پیش روی مخاطبان قرار گیرند.

حال در این مجال نکته مهم دیگری نیز مطرح می‌شود و آن نحوه آغاز فعالیت‌های کنسرت‌ها به ویژه کنسرت‌های موسیقی در حوزه موسیقی جدی و نه سرگرم‌کننده توسط ارکسترهای وابسته به نهادهای دولتی است. مجموعه‌هایی نظیر «ارکستر ملی ایران»، «ارکسترهای سازهای ایرانی بنیاد رودکی» و «ارکستر سمفونیک تهران» وابسته به بنیاد فرهنگی هنری رودکی که می‌توانند بنا به ملاحظات و آنچه در این روزها شاهد ظهور و بروز آن هستیم روشن کننده چراغ کنسرت‌ها در شرایط فعلی باشند.

اقدامی بسیار مهم و استراتژیک که می‌تواند پایان دهنده خوبی برای خاموشی چراغ کنسرت‌ها در این سه ماه باشد. چارچوبی که بنا به اقتضائات موجود فضای کشور، باید در برگزاری و آغاز به کار آن‌ها ملاحظات و برنامه‌ریزی‌هایی در حوزه مدیریت لحاظ شود که نه تنها عاملی برای جداسازی مخاطب با موسیقی که عاملی برای وحدت بخشی و ایجاد شرایط روحی مناسب برای برگزاری دیگر مناسبت‌ها و رویدادهای مرتبط با موسیقی باشد. شرایطی که طی روزهای گذشته ابتدا در حوزه سینما و سپس در حوزه تئاتر کشور در معرض آزمون و خطا قرار گرفت و اکنون د رمسیری قرار گرفته تماشاگران این حوزه‌ها حتی با در نظر گرفتن حال و هوای این روزهای جامعه، ملاحظات سیاسی و اجتماعی این روزها حداقل برای بهبود و کاهش بار سنگین انواع و اقسام آسیب‌های محیط پیرامونی شان به دیدن سینما و تئاتر پناه برده‌اند و به نظر می‌آید این آمار هم روند رو به رشدی را در تناسب و داوری با اتفاقات اخیر طی می‌کند. مگر اینکه در روزهای آتی شاهد خلاف این دیدگاه باشیم. دقیقاً با در نظر گرفتن این ملاحظات است که بنیاد فرهنگی هنری رودکی به عنوان یکی متولیان اصلی ارکسترهای دولتی که طی سال‌های اخیر با وجود فراز و نشیب‌های فراوان، مخاطبان خود را نیز شناسایی کرده، می‌تواند با فعال کردن ارکسترهای تحت نظر خود مقدمات برگزاری کنسرت‌ها را فراهم کند.

مقدماتی که چندی پیش با برگزاری کنسرت «همراه با خاطره‌ها» به آهنگسازی و رهبری ارکستر مجید انتظامی قرار بود ششم تا دهم مهر ماه در تالار وحدت شکل شمایل تازه ای را به ارکستر ملی ایران دهد اما به دلیل بروز اتفاقات اخیر به طور کامل متوقف شد و به محاق فراموشی رفت. شرایط اجتناب ناپذیری که پس از این اتفاقات و التهابات انتظار آن می‌رفت، اما اکنون از عدم برگزاری آن هفته‌های زیادی است که می‌گذرد و معلوم هم نیست، طلسم برگزار نشدن این کنسرت چه زمانی شکسته خواهد شد. چرا که مدتی پیش روابط عمومی بنیاد رودکی با انتشار اطلاعیه‌ای، از تغییر زمان اجرای کنسرت «همراه با خاطره‌ها» به رهبری مجید انتظامی با همراهی ارکستر ملی ایران خبر داد.

در بخشی از این اطلاعیه آمده بود: «این تصمیم با توجه به عدم برگزاری سایر برنامه‌های کنسرت و موسیقی در سالن‌های موسیقی تهران و فراهم کردن شرایط حضور پرشمار علاقه‌مندان شنیدن و دیدن برگزیده آثار استاد انتظامی اتخاذ شده است. ضمن اینکه تاریخ جدید این اجرا پس از آغاز سایر کنسرت‌ها و اجراهای صحنه‌ای در تهران اعلام خواهد شد.»

چنین فرآیند در حوزه ارکستر سمفونیک تهران نیز دیده می‌شود. مسیری که آخرین بار با برگزاری کنسرت نمایش «سمفونی علمدار» به رهبری بردیا کیارس و کارگردانی حسین پارسایی در تالار وحدت تهران میزبان مخاطبان بود و بعد از شروع اتفاقات اخیر فعالیت‌های ارکستر سمفونیک تهران نیز متوقف شد. این ماجرا در مجموعه تازه تاسیس «ارکستر سازهای ایرانی بنیاد رودکی» هم اتفاق افتاد و بعد از برگزاری کنسرت‌هایی که تیرماه سال جاری در تالار رودکی تهران پیش روی مخاطبان قرار گرفت، دیگر سر و شکل سامان یافته‌ای پیدا نکرد، و التهابات اخیر هم مزید بر علت شد که فعالیت‌های این ارکستر دولتی نیز به محاق سکوت فرو رود. آنچه در این روایت رسانه‌ای به آن اشاره شد، اتفاقاتی بود که در رسانه‌ها مطرح شده است و همچنان نیز در بلاتکلیفی به سر می‌برد و معلوم هم نیست طی روزهای آینده قرار است از پس تعطیلی چند ماه این ارکسترهای دولتی که در قالب قانونی هم به نوازندگان خود حقوق و بیمه پرداخت می‌کنند، چه شرایطی پیش روی فعالیت‌های اجرایی آنان قرار دارد. چرا که علاوه بر شرایط نامعلوم فعلی مدیریت بنیاد فرهنگی و هنری نیز سرنوشت مشخصی ندارد. پس از انتصاب مجید زین العابدین به عنوان دستیار وزیر و مدیرکل حوزه وزارتی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در بیست و یکم شهریور ماه سال جاری که پیش از انتصاب این حکم مدیر عاملی بنیاد فرهنگی هنری رودکی را عهده داشت، هنوز مدیر جدید بنیاد معرفی نشده و زین العابدین علاوه بر سمت پرمشغله و مهمی که در حوزه وزارتی بر عهده دارد، باید بار سرپرستی نهاد مهمی چون بنیاد رودکی را به یدک بکشد. سرپرستی که به صورت قانونی مدت سه ماهه آن نیز به پایان رسیده و لازم است تا مدیریت ارشد وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برای انتصاب مدیرعامل آن اقدامات لازم را انجام دهد. اگر چه تا به امروز بین گزینه‌های متعددی که برای سمت مدیرعامل بنیاد رودکی معرفی شده‌اند، نام دو گزینه بیشتر مد نظر قرار گرفته و باید دید طی روزهای پیش رو چه کسی عهده دار سمت مهم و استراتژیک مدیر عاملی بنیاد فرهنگی هنری رودکی می‌شود.

بنیادی که می‌تواند به دلیل تحت نظر داشتن سه ارکستر مهم و جریان ساز حوزه موسیقی، آغازگر فصل جدید کنسرت‌ها در روزهای پرماجرایی باشد که طبیعتاً روند اجرایی و مدیریتی آن نیازمند بررسی همه جانبه‌ای است. فرآیندی دقیق و نظام‌مند که اگرچه در شرایط فعلی حرکت روی لبه تیغ است اما تصمیمات مدیریتی این مجموعه و حضور هنرمندانی نظیر حسن ریاحی، نصیر حیدریان، کیاوش صاحب نسق، محمد میرزمانی و هادی آرزم به عضویت شورای هنری ارکستر سمفونیک تهران و همچنین حمید شاهنگیان، امیر بکان، همایون رحیمیان، سهراب کاشف و بهزاد عبدی به عنوان اعضای شورای هنری ارکستر ملی ایران می‌تواند آغازگر موثری برای برپایی اجراهای زنده موسیقی برای برون رفت از بحران فعلی برگزار نشدن کنسرت‌ها باشد.

---

۴ برنامه شورای فرهنگ عمومی برای جام جهانی

سینماها آماده پخش بازی‌ها

"پخش بازی‌های جام جهانی در سینماها" یکی از موارد برنامه‌ریزی شده در کمیته داخلی کارگروه فرهنگی - رسانه‌ای جام جهانی است که مقدمات آن مهیا شده و اجرای آن منوط به تأیید شورای تأمین است. این کمیته ۴ برنامه دیگر نیز اجرا خواهد کرد.

به گزارش پیام آشنا به نقل از تسنیم، پخش بازی‌های جام جهانی در سینماها یکی از مواردی است که توسط "کارگروه فرهنگی - رسانه‌ای جام جهانی فوتبال ۲۰۲۲" برنامه‌ریزی شده‌است.

۲۳ شهریورماه امسال و پیش از آغاز اغتشاشات توسط عناصر ضد انقلاب در داخل کشور، قاصد اشرفی رئیس انجمن سینماداران از مهیا شدن امکان پخش بازی‌های جام جهانی در سینماها با پیگیری محمد خزاعی رئیس سازمان سینمایی و همکاری نیروی انتظامی خبر داده بود. اینک دستورالعمل پخش بازی‌های جام جهانی فوتبال در سینماها توسط سازمان سینمایی وزارت ارشاد تهیه و به سینماداران ابلاغ شده، اما اجرای این طرح منوط به تأیید شورای تأمین در روزهای نزدیک به آغاز جام جهانی ۲۰۲۲ قطر خواهد بود.

"کارگروه فرهنگی - رسانه‌ای جام جهانی فوتبال ۲۰۲۲" در شورای فرهنگ عمومی کشور تشکیل شده، وزیر کشور، رئیس و معاون مطبوعاتی وی نیز دبیر این شورا است. این کارگروه دارای دو کمیته داخلی و خارجی است که کمیته داخلی آن "راهبری رویدادهای فرهنگی و اجتماعی داخل کشور درباره جام جهانی" را بر عهده دارد و علاوه بر برنامه‌ریزی برای پخش بازی‌ها در سینماهای

کشور برنامه‌های دیگری را نیز برای فضای شاد و با نشاط روزهای برگزاری رقابت‌ها تدارک دیده است.

مسابقه کتابخوانی

بدین منظور یک بازی موبایلی آنلاین با محوریت کتاب "جام جهانی در جوادیه" طراحی شده است و نهاد کتابخانه‌های عمومی کشور نیز در این زمینه همکاری دارد.

جام قهرمانان بازی‌های ویدئویی ایران

این فعالیت توسط بنیاد ملی بازی‌های رایانه‌ای با همکاری انجمن بازی‌های الکترونیکی وزارت ورزش و جوانان طراحی شده است.

جام پرچم

این فعالیت فرهنگی در حاشیه روزهای برگزاری جام جهانی ۲۰۲۲ قطر، توسط سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور با هدف "کشف استعداد" از بین نوجوانان و جوانان مناطق محروم کشور اجرا خواهد شد.

عرضه اقلام طرفداری

این اقلام که شامل تن‌پوش، سربند، مچ‌بند و کلاه است "پیروز" نام دارد و ۱۴ آبان‌ماه رونمایی و ۳۳۰ هزار تومان قیمت‌گذاری شده است، در جشن بدرقه طرفداران تیم ملی در فرودگاه امام خمینی به آنها هدیه خواهد شد این جشن با همکاری اداره کل فرودگاه‌ها و اداره کل ورزش و جوانان برگزار خواهد شد.

کوتاه از هنر

چرا به شاهکارهای نقاشی حمله می کنند؟

فعالان محیط زیست در ماه‌های اخیر، اعتراض خود نسبت به بی‌توجهی دولت‌ها به تغییرات آب و هوا و گرمایش زمین را با حمله به چندین تابلو نقاشی گران‌قیمت، نشان داده‌اند. اما هدف از این حملات نمادین چه بوده است؟

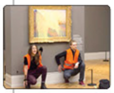

به گزارش پیام آشنا به نقل از الجزیره، در شرایطی که تغییرات آب و هوایی به جایی رسیده که زندگی نوع بشر را تهدید می کند و بوریس جانسون - نخست وزیر سابق بریتانیا - هشدار داده است که اسکندریه در مصر فقط یکی از شهرهایی است که در سال‌های پیش‌رو به دلیل تغییرات آب و هوایی زیر آب خواهد رفت و نیز علی‌رغم تلاش‌های بین‌المللی پیرامون این موضوع، تاکنون حکومت‌های جهان پاسخ قانع کننده‌ای به این معضل جهانی نداده‌اند.

بی‌توجهی دولت‌ها به تغییرات آب و هوا و گرمایش زمین، فعالان محیط زیست را بر آن داشته تا با روش‌هایی که گاه خشن و تند به نظر می‌رسند، هشدارهای خود را به گوش جهانیان برسانند.

یکی از روش‌های اعتراضی فعالان محیط زیست که در ماه‌های اخیر چندین بار شاهدش بوده‌ایم، حمله به نقاشی‌های معروف و گران‌قیمتی که در موزه‌ها به نمایش درمی‌آید، بوده است. حمله با پوره سیب زمینی به تابلو «Meules» اثر کلود مونه و حمله با سوپ گوجه فرنگی به تابلو «آفتابگردان‌ها» اثر ونسان ون گوگ نمونه‌هایی از این دست هستند. البته چون این نقاشی‌های گران قیمت معمولا پوششی محافظ دارند، آسیب جدی متوجه آن‌ها نمی‌شود و این حرکت‌ها بیشتر نمادین بوده و به قصد جلب توجه مردم و حکومت‌ها به مسئله محیط زیست انجام می‌شود.

گروهی که این اقدامات را رهبری می‌کند «آخرین نسل» نام دارند و در سال ۲۰۲۱ در آلمان تاسیس شده است. این گروه متشکل از هفت جوان است که سال گذشته دست به اعتصاب غذا هم زده‌اند. خواسته آن‌ها این بود که قبل از انتخابات فدرال آلمان درباره تغییرات آب و هوا با هر سه نامزد انتخاباتی صحبت و تصمیمات لازم اتخاذ شود. توجیه فعالات محیط زیستی که تابلوهای گران قیمت نقاشی را هدف قرار داده‌اند این است که این تابلوها که بسیار مورد توجه‌اند و میلیون‌ها دلار قیمت دارند، هرگز با ارزش‌تر از محیط زیست ما نیستند و اگر هزینه‌های هنگفتی که صرف آن‌ها شده، برای بهبود شرایط آب و هوایی صرف می شد، اکنون شرایط آب و هوایی بهتری داشتیم.

آن‌ها معتقدند، خود کشور آلمان در کنار کشورهای صنعتی همچون چین و آمریکا که سبب بالا رفتن درجه حرارت کره زمین شده‌اند، نقش مهمی در شکل گیری و پیش برد این فاجعه داشته‌اند. فاجعه‌ای که به زودی زندگی بشر و چه بسا تمام موجودات زنده کره زمین را به خطر خواهد انداخت. از دیگر موضوعات که فعالان معترض محیط زیست به آن تأکید دارند، حمایت از فقرا در برابر تغییرات آب و هوایی است، زیرا آن‌ها بیشترین آسیب را از این معضل جهانی می‌بینند؛ این در حالی است که آن‌ها کمترین تأثیر را در روند گرمایش زمین دارند. سرانه انتشار گازهای گلخانه‌ای در آمریکا ۱۶ برابر بیشتر از هند، ۶۰ برابر بیشتر از بنگلادش و ۱۰۰ برابر بیشتر از چاد، سومالی و مالی است. ثروتمندان جهان که صنایع بزرگ را مدیریت می کنند، خیلی بعید است که از بخشی از سودهای کلان خود صرف نظر کنند و با تعطیلی موقت کارخانه‌هایشان، درجه حرارت زمین را کمی پایین بیاورند.

فقرا بیشترین آسیب را در برابر باران‌های سیل آسا، سیل، خشکسالی و آتش سوزی جنگل‌ها می‌بینند. زیرا آن‌ها توان مالی لازم برای مقابله با تغییرات آب و هوایی را ندارند. اقدامات مقابله‌ای مانند سرپناه مناسب، پوشاک مناسب و امکان جابه جایی مکانی برای قشر ضعیف بسیار دشوارتر است. برای مثال طوفان کاترینا که یکی از مرگبارترین طوفان‌های ایالات متحده آمریکا محسوب می‌شود، به فقیران، کوخ نشین‌ها و ساکنان مناطق کم ارتفاع، بیش از همه آسیب رساند، کسانی که حتی ماشینی برای فرار به مکانی امن رانداشتند. حال آنکه ثروتمندان با آنکه خود عامل اصلی گرمایش زمین هستند، در مواجهه با سیل به مکان‌های امن دسترسی داشته و در مواجهه با گرمای هوا در خانه‌هایی با تهویه مناسب استراحت می کنند.

فعالان محیط زیست، سیاست‌های نئولیبرال را عامل بسیاری از مشکلات آب و هوایی زمین می‌دانند که زندگی بشر را تهدید می کند. آن‌ها می گویند ثروتمندان و صاحبان صنایع نسبت به تغییرات آب و هوا، آسیب رسیدن به زمین و به خطر افتادن زندگی انسان‌ها بی‌تفاوت هستند.

الجزیره در پایان این گزارش با اشاره به بازداشت شدن فعالان محیط زیست در آلمان، گفته است: قطعا آلمان که فعالان محیط زیست را بازداشت کرده، خود می‌داند که مقصر اصلی این بحران کیست، تنها راه مقابله با گرمایش زمین را هم بلد است و نیز می‌داند که تاوان گرمایش زمین را چه کسی خواهد پرداخت.

سینماک جهان

جیمی کیمل مجری اسکار ۲۰۲۳ شد

مجری مراسم اسکار امسال معرفی و جیمی کیمل برای این کار انتخاب شد.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ورایتی، آکادمی علوم و هنرهای سینمایی اسکار امسال با حضور یک مجری برگزار می‌شود و آن مجری هم جیمی کیمل است.

جیمی کیمل پیشتر در سال‌های ۲۰۱۷ و ۲۰۱۸ اجرای مراسم اهدای جوایز اسکار را برعهده داشت.

سال پیش مراسم اسکار را ۳ مجری زن امی شومر، واندا سایکس و رجینا هال برعهده داشتند. انتخاب ۳ مجری پس از آن صورت گرفت که ۳ سال پیش از آن این مراسم بدون حضور مجری مشخص برگزار شده بود.

کیمل که مجری شوهای شبانه و کمدین است از اجرای اسکار برای سومین بار به عنوان یک افتخار یاد کرد و افزود: من از آکادمی سپاسگزارم که بعد از آنکه همه جواب منفی دادند، اینقدر سریع از من دعوت کرد.

بالا بردن آمار مخاطبان مهم‌ترین دغدغه اسکار در سال‌های اخیر است و به همین دلیل در سال‌های اخیر هر سال انتخاب مجری به مساله‌ای برای آکادمی بدل می‌شود.

سال ۲۰۲۱ مراسم اسکار با ۱۰.۴ میلیون بیننده، پایین‌ترین آمار بینندگان را ثبت کرد.